

Rudolf Krauskopf

Tohle je obrázek mého strýce Rudolfa Krauskopfa. Byl pořízený v Praze hned po 2. světové válce.

Strýc Rudolf se narodil v roce 1898 v Praze. Jeho žena byla Židovka, teta Lilly, rozená Rubínová v roce 1905. Měli spolu dva syny, Pavla a Jiřího. Jiří byl rozený v roce 1926 a Pavel o devět let později. Jiří s Pavlem byli jako moji bratři a teta pro mne znamenala víc než moje vlastní máma. Moc jsem ji milovala. Oni byli moje hlavní rodina. Strýc Rudolf říkal: "Každý normální člověk si vezme ženu a má s ní děti, kolik sám chce. Já mám místo dvou dětí tři a místo jedné ženy dvě." A pak to vysvětloval: "Když se něco kupuje mým dětem, tak to samé musí dostat i Ruth. A když si něco nechá šít moje žena, tak to samé se musí nechat ušít i pro Ruth."

Rudolf s rodinou žil v Praze. Nejdříve bydleli s námi v domě, avšak pak se přestěhovali do krásného velkého bytu, který byl ale také na Vyšehradě. Patřili k majetné vrstvě. Rudolf později po dědečkovi vedl továrnu a byl moc šikovný. Rudolf vyprávěl, jak ho dědeček nejdříve poslal k jakémusi známému, který také vlastnil továrnu, aby si tam odbyl takové pracovní kolečko. Když Rudolf

dorazil první den, měl na sobě fajnové oblečení i s kloboukem. Přišel, pozdravil a představil se a ptal se, co má tedy dělat. A ten člověk mu říká: "No, v první řadě se z tohohle svlíkni, oblíkni si nějaký montérky a půjdeš zametat dvůr."

Strýc Rudolf byl v Terezíně uvězněný v Malé pevnosti. Pak ho transportovali přímo do Osvětimi, ale nedostal se do rodinného tábora jako my, ale do tábora, kde byli zavření normální vězni, což jim pomohlo a všichni tři nakonec přežili. Ve zmatku při obsazování Osvětimi se strýc Rudolf dostal nějak pryč a přešel ke Svobodově armádě, se kterou se pak vrátil domů. Hned po válce dostal strýc přidělený byt v Jungmannově ulici v Praze a dokonce se po několika letech dostal do svého bývalého domu na Vyšehradě, když se tam uvolnil byt.